

Universitätsbibliothek Paderborn

**De laude scripto[rum] pulcherrimus tractatus d[omi]ni
Joha[n]nis tritemij abbatis Spanhemensis ordinis sancti
benedicti de obserua[n]tia burßfelden[sis] ...**

Trithemius, Johannes

Maguntinu[m], 1494

Qua[m] co[n]ueniens sit monachis scribere v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31333

De hac industria Cassiodorus et Petrus Damiani sanguinares atq; pclaros tractatus ediderunt. Sed nec Run pertu viri tuicien. o fratres negligenter trasire debemus: cuius profunditate ingenij. tot voluminu cōgeries fulgida decorauit. Ipse em cū esset vir deuotus. et dei scripturarūq; ardentissimus amator. p visionē diuinitus illuminari meruit: ita ut in exponendis scripturis suo tpe alemania simile nō haberet. Composuit multa egregia volumina. que p̄ prijs mambus Ambrosij exemplo descripsit: alijq; bas sigebergensē cenobij. ratisponenf postea ep̄us. vir in diuinis scripturis studiosus: om̄es penetratius quos Rupertus vester cuderat. tam p se q; p fratres suos fecit excopiarī. Unde maior p̄ voluminū ruperti. in sigebera gensi cenobio habetur. Sed et ipse Rupertus. diuersarū artiū libros colligens. apud tuicū bibliothecā ornatissimā instituit: quā temporū malicia ut cernitur iam dudū dissipauit. In multis quoq; monasterijs n̄i ordinis diligitur. veterū in scribendis volumībus adhuc hodie cōnspicitur: vbi viuis manu viginti vel triginta volumia sepe ornatissime scripta ostendūtur. Deniq; in vita sancti marini thuronenf narrat Sulpicius. q; in eius cenobio p̄ter scriptorū nullū exercebatur artificiū. Ex quo plane colligitur. q; etiā antiqui sanctissimi patres. hāc felicē artem. omnibus exercicijs manualibus in cenobijs preulerūt. Nemo igitur vestrū fratres refugiat: qd sanctos patres tāta fecisse diligentia nō ignorat. Sicut illi nobis scribendo pfuerūt: ita et nos posteris monimēta salutis p̄paramus. Nam si olim veteres non scripsissent qd nos modo legeremus: Enīero nisi breuitati statuissim consulere: de veterū diligentia scriptorū adhuc multa possem declarare. Sed quoniā scientibus historias loquor: ceptum volo abbreviare sermonem.

Qd quasi propriū et cū. La. v.
uenies monacho p̄ artificiū sit libros veterū describere.

12

Hecendamus fratres qd paulus ad ppositū h̄m
dicat apl's: qd sanctus benedictus legifer quoq;
noster p̄clamet in regula. Ipi c̄m duces n̄i sunt:
quoq; nos decet obedire mādatis. Pr̄imus sic ait. Qui
nō laborat: nec māducet. Secūdus autē dicit. Lūc veri
monachi sunt: cū de laboribz manuū suarū viuit. Ergo
si māducare phibet q laborare non vult: monachi ociosi
aut nō māducēt. aut pceptoz apl's s̄e trāgressores agno-
scant. Si autē n̄i māducent nō possunt viuere: laboran-
dū eis est: ut laborātes et māducantes. valeant etiā bene
vivere. Nam viuere et nō-bene vivere: est iā morti incipe.
*orium qua
ter virulēsum*
Dale autē viuit: q aliter q̄ debet viuit. Debemus autē
om̄es ad regulā viuere pceptoz dei et ecclesie catholice.
Qui ergo viuit ociose. non viuit ad traditionē ecclesie: et
idcirco male viuit. Dale autē vite terminus pessimi stan-
tus iniciū est: nisi ante finem vite penitentia assumatur.
Item si veri monachi sunt q de laboribus manuū stirarū
viuit: sequitur vt veri monachi nō sunt. q ociosi viuentes
laborare contemnūt. Qui autem in cenobio verus mo-
nachus nō est: qd obsecro est: Nō est. qui verus nō est.
Prorsus monachus nō est. q verus nō est: quia om̄e q̄
veritati cōtrariū est: nō est ut esse debet. Qd autē non est
ut esse debet: summe veritati cōtradicit: que om̄ibus rei
bus debitū ordinē effendi cōstituit. Et ergo veraciter nō
est. Laborandū itaq; nobis est fratres: ne offendamus
apostolū ociose manducantes: ne desinamus esse. qd ut
essemus. monasterij claustra subiunimus. Nullus autē in
cenobijs labor est: q magis nos deceat. magis expediat.
nostreq; p̄fessioni plus a p̄propinquet: q̄ officiū scriben-
di. Nam diuinis mancipati officijs. fodere nō valemus:
duros grauesq; agrorum labores ferre non possumus:
quia si foris in operibus rusticis p̄ diem nos fatigari cō-
tingeret: diuinū a choro seruicū periret. Sed cū dei fa-
miliatus om̄ibus sit p̄ponendus laboribus: valde incō-
ueniens esset vt interioribus om̄issis exterioribus se mo-
nachi immergerent. Labor autem scribendi nō impedit.

*Verus noua-
ritus. 27.*

Horas diuino mancipatas officio: quia dum cursus ho
rarū p interualla temporū distinguiur: spaciū vnicuiqz
cōueniens deputatur. Legimus de sancto Beda venera
bili monacho. q̄ licet multa volumina scripsit. tamen a
diuino seruicio se raro ppter studiū cōsueuerit absentare:
sed interuallo horarū cōtentus. libros quos edidit. pene
innumerabiles scripsit. Nichilominus si abbas utile iudi
cauerit et fuerit necessariū. scriptor bonus a cōmuni bus
seruicijs nōnunquā poterit supportari. Sed in hac libera
tate debite circūstantie sunt necessario pensande. Nō em
omni spiritui credendū est. Officiū monachi est tā sua q̄
aliena deplangere facinora: dñiqz cum timore prestolari
aduentū: orationi et cōtemplationi frequenter insistere:
mundū fugere. in solitudine sedere. Sed quē hac nostra
estate monachū dabis michi vñū ex milibus: qui in mou
te cōtemplationis iugiter cōmoretur? Cū ergo ad orāna
dum simus desides. ad cōtemplandū rudes. ne p inania
desiderioz effluamus. nullis hūc defectū laboribus me
lius poterimus compensare: q̄ si scribendis volumibus
ad multo p edificationē studiū impendamus. Si quis
autē est qui orationi et cōtemplationi vacantibus horis
rite et cōstanter possit insistere: ab onere scriptoz erit ex
eiusandus. Sed huius rei examinatio in abbatis. vel ali
terius viri experti discretionē posita sit. Non cīn cito cre
dendū est instinctibus iuuenium. Sepe nāqz dum se ad
montē cōtemplationis iam puenisse existimāt: periculis
erroribus a ppropinquāt. Igitur o abba vel prior. si mon
achū adolescentē actiuis nondū moribus bene institutus
tū. sed adhuc suis passionibz seruientē videris. etiā si mira
dixerit. noli credere. noli pmittere: sed arreptis pedibus
rius ad terrā subiectionis proijcc: ut discat non alta san
pere in supbia et elacōne cordis: sed humilibz cōsentire.
In his nō dicimus q̄ eū qui potest bene facere debeas
phibere: sed ut tales si nosti doceas ordinē pficiendū: ne
si bestia terigerit montē. lapidibz obruta pereat. Qui autē
carnē suā crucifixit cū vicijs et cōcupiscentijs: q̄ passionē

Officiū monachi

S. T. bia

Quis optime nō
languit omni 23

14

būs suis dñari nouit: q̄ sub obedientia cōuersari humili
ter didicit; etiā si iuuenis sit idoneus est ad montem dei
ascendere. **E**um autē q̄ adhuc passionibus animalibus
subiacet. q̄ adhuc infirmus & debilis est. ab mōtis accessu
pedem cohercet; et sanctis exercitijs actue vite operam
impendat. **H**i tales itaq; ad scribendi officiū deputandi
sunt: ne suis libertatibus pniciose dimissi. in baratum se
erroris p̄cipitent. Nemo em̄ repente fit summus: sed cer-
tis distinctionū gradibus. homo in altū pficit. Ab acti-
ua vita incipiendū est: ut ad cōtemplatiā rite puenias.
In nulla autē re monachus actue pfectioni plus a pro-
pinquare sufficit: q̄ si ex caritate diuinas scripturas re-
scribendo inuigilet. **N**ā vnde elemosynā dabit: q̄ nichil
habet. **S**criptor autē deuotus ope misericordie abun-
dans implere dinoscitur: cuius labor maioris meritū
comprobat. **H**inc quidā sic cecinit. Predicat. atq; studet
scriptor. largitur. et orat. Affligit. sal dat. fonteq; lucēq;
futuris. **E**cclesiā ditat. armat. custodit. honorat. **Q**uis la-
bor isto vtilior: qui tot p̄gatiis honoratur? Deniq; si
q̄s de hac materia melius informari desiderat. libru can-
cellarij parisensis de laude scriptorū legat. **I**bi em̄ iam
dictas vtilitates scribendi copiose videbit expositas: et in
laudē boni scriptoris plura cōgesta sintagma. Nullus
ergo labor manibus exerceſt: q̄ nō magis cōueniat ppo-
sito. q̄ officiū scribendi. **D**oc antiquitus cōsiderātes mo-
nachū cū incredibili desiderio libros describebāt: scientes
hanc artē om̄ipotenti deo singulariter esse dilectā. **V**ult
em̄ nos deus suā voluntatē scire et facere: et mādata sol-
licite custodire. **S**ed volūtas eius ad nostrā scientiā ne-
quaq; ptingeret: nisi hāc scriptoris industria lris cōmen-
dasset. **N**uncij ergo voluntatis dei scriptores sunt: q̄ hāc
nobis p̄ lras tradiderūt.

**Quā bonū et utile sit mona-
chis scribere. Cap. vi.**